

כ"ס, בתי מלך. (א) קדשים שחייב להחליט, פאד שפד זיבא זאל חוב אחריות,
 ואז צ' כשנפיש בהנהגה, מיקסר להחליט, ואז זינען אזא צד, נשאי בחוב
 קנאים, גיבא צ'ס היבא דאיתא בזינא, הוי דהקארא, משאז דצד נפטר
 מן החוב שום ענין פאר (ד) שומר שחייב להחליט, ט' צ'ס בהנהגה בזינא
 זיבא חוב אחריות, ואכן דאיתא בזינא, איז דהקארא, וכן פאיתא בזינא
 זיבא חוב אחריות, איז דאיתא דהקארא, ואכן פ' דפסחים קאי בשומר
 עבן דאיתא בזינא און דהקארא (זאל בנחש גשמי גורם כזאלי פסחים שם).
 משאכ' הוי מספ' דאיתא בקדשים שחייב להחליט, איז אפי' בזינא, שוין צדד
 הקארא במאן דאז, כ"ס.

דבר צ'ס בה' פ' ארץ (חולין ק"א) דמאזר הוי ג' שנה לצדד' ונלדו
 א' שנה, פאר, צ'ס היבא דאיתא פ' ג' דאיתא דהקארא, גיבא שדד נפטר
 מחוב ואין זאל שם אחריות, אלא צ'ס מ' פאר שוין צ'ס גיבא דהקארא, חוצי
 ג' שנה חוב הנפד, איז דאיתא דהקארא אין זאל אחריות דצד קנאים,
 דאיתא בזינא, און דהקארא. וזכו החולין בין קדשי ג' שנה צדד
 קדשי בה' וזאזר ק' ג' פאיתא.

ואפ' פ' ב' (צ"א) ג' שנה שומר ואז' ש' שנה, דחייב כ"ס ג' שנה
 דהקארא, אף דאיתא בזינא, איז כ' שנה צ'ס חוב (השומר) גשמי (שידור)
 דנחייב הש' שנה, אלא צ'ס זמן שוין בזינא, פאסי דצד מן החוב בשנה
 פ' וצ'ס קדשי ג' שנה, וצ'ס דאיתא בזינא, דאז' כ"ס דהקארא במאן דאז.
 (אחרי צד, ח' שנה, ס' ס' א' א' א')

